

בימים, לדברי המאסטרו הבלונדי הוסה גלור, העולה החדשה שהגיעה לפני שנה ממרכז אירופה. היא לא רק מאסטרו. היא יכולה ליטול על עצמה בבטחון תואר מוסיקאלי נוסף: הסאקסופונית היחידה בארץ. המתחצת, המתורפת, האקורדיוניסטית, המחללת, והמנגנת על קלארינט. המקצוע הגברי, היא מגלה, לא איים מעולם על נשיותה המובלטת בבלונד על-טבעי, סילסול תמידי ורווי. הסאקסופון גם לא הפריע לה להתחתן פעם. בזמן המלחמה הוא אף הציל את חייה כשנאלצה לנגן בן לפני הגרמנים.

הנשים העליזות. כל זה לא כלום ב-

משפט

שישה בדוקה

הקהל הרב צבא על קופת הקולנוע — אולם היא היתה סגורה: "כל הכרטיסים נמכרו". יוסף כהן לא היה מוכן לחתור על הבילוי. הוא פנה לצדדים, חיפש מישהו המוכן למכור לו זוג כרטיסים. לפתע הבחין בשולי ההתקהלות באחד הספסרים, כשהוא ניצב ומנסה להציע את סחורתו. יוסף ניגש אליו. "זה יעלה לך שתי לירות", אמר לו הספסר, והציג שני כרטיסים במחיר לירה וחצי האחד.

הדסה גלור (מרכז) ותזמורתה
סוצארט, עגלה וסוסה, טויסט וכל נדרי

עיני הגברת הטמפראמנטלית, בת הארבעים פלוס, השולטת בטויסט. היא גאה במיוחד על אילן היוחסין שלה: "דודי חזן באמריקה. בן דודי הוא הרב הצבאי של פיקוד הדרום. קרוב אחר הוא ראש-עיר דתי. משפחתי מורכבת מחסידי פוניבז'ו; סבי היה רב ואבי שוחט".

היא משוכנעת שהיה שוחט אותה, לו ידע עם מי מבלה בתו הקטנה כל אהרי הצהריים. הוא היה מעדיף, מן הסתם, שזה יהיה גבר, לא סאקסופון.

הדסה היתה אטראקציה באקדמיה של בורדאפשט, כשהיא מעוררת דאגה בין מתחריה הגבריים, בשל ריאות הברזל שלה. היא היתה סולנית ברדיו היגה ובוקארשט. מה שמסביר לדעתה, מדוע בשום אופן לא יכלה להפסיק את פעילותה המוסיקאלית כשעלתה לארץ. פשוט חשה צורך פנימי. הסיבה הלא חשובה לגמרי היתה גם — פרנסה. הדסה מנתחת את מצבה אז: "באיתי לכאן עם חבילה שמאסט, סאקסופון, קלארינט, פיקולי, מיליון קילו סבלנות, 10 מיליון קילו הומור ומאה מיליון קילו אופטימיות".

עם כל המטען המגוון טסה לסוכנות, עבדה בחינה, הוכרה כאקדמאית, והעיקר — קיבלה שיכון בנתניה. הדבר האחרון המריץ אותה לתת מודעה בעתון, בה הזמינה את כל הנשים המוסיקאליות בארץ להתאחד וליצור תזמורת גז של נשים. "הרגשתי שאני מוכרחה לתרום משהו לממשלה יש-ראל ולמדינה. התחלתי לחשוב בה כבר יש. גיליתי שיש פרלון, ניילון, באנלון, אורלון. למה שלא תהיה גם תזמורת נשים, חשבת בלבי?"

כך נוסדה תזמורת השמלות, סוגה נודת רה על בסיס של רביעייה. אין לה עדיין שם. אולם בתוכניתה של המנצחת האלמנה להשתמש בשם המקורי, הנשים העליות. לאחרונה זכו המנגנות לחתימה ששם גבר לא היה זוכה לה: הן הופיעו בבני ברק לפני נשות אנודת ישראל. בנשף למען (המסך בעמוד 22)

יוסף כבר ביקש לקנות אותם, כאשר התקרבו לפתע אליהם שני שוטרים, שמו ידם על הספסר. "אתה עצור על נסיון למכור כרטיסים במחיר מופקע", הודיעו לו, והחרימו זוג כרטיסים בודדים שנמצאו בכליו. **שניים שניים.** כשהובא הספסר לבית המשפט, התברר כי השוטרים לא שמעו, למעשה, את דבריו, כשהציע את הכרטיסים, והעדות היחידה שהיה לה משקל היתה עדותו של יוסף, אשר לא יכול היה להטי ביר בדיוק כיצד נוסחה ההצעה.

בפסקדינו ציין השופט כי אין זה מתקבל על הדעת שאדם שעיסוקו ספרותי כרטיסים, יחזיק בכיסו רק זוג כרטיסים יחיד, זיכה את הגואשם.

כשיצא הספסר מאולם בית-המשפט, חיכה לו ידיו בחץ. "אתה רואה", לחש לו וטפח על שכמו, "אמרת לך שכדאי להשיא איר אותם אצלי ולעבוד שניים שניים!"

דרכי אדם

הסאקסופון הצוחק

איש לא התעלה עדיין מצלילי תזמורת הנשים הראשונה בארץ. אך אריבעת המנגנות מלאות תקווה. העתיד לפניהן כי רק לפני שנה נוסדה התזמורת בניצוחה של המאסטרו הדסה גלור. מנגנות בה שלוש אלמנות ופסנתרנית — נשואה. הן מופיעות, כפי שמוסבר בדייקנות בכרטיס-הביקור שלהן: בנשפח-חשק, נשפים פרטיים, חתונות, בר-מצות, בתי-הבראה, מלונות, מתנה צבאי, בארים, בידור 62, תוכניות המאורגנות על-ידי ההסתדרות. הסאקסופוניסטית, הפסנתרנית, המתחפפת והאקורדיוניסטית חשות עצצם היותן תופעה בודדת בארץ — מחייב אותן מאד. לכן, הן מציינות, בחרו בוהירות רבה את הרפורטואר העשיר, כדי שיהיה לטעמו של הקהל הישראלי. הוא כולל: ואלסים, טאנגו, עגלה וסוסה, שוברט, קונסטה מאריצה, כל נידרי, טויסט, סוקו-סוקו, מצרט, להר וכמור בן עברות הנגב. הקהל דורש תמיד

הסתדרות הסטודנטים של האוניברסיטה של תל-אביב

למכר
לכחיות כגרות
ולחוקרות
כתות ערב • למוז בכתב
פרטים והרשמה: תל-אביב, ב"ס
"בן-יהודה", אנטוקולסקי 4
(ליד פינת אבן גבירול ארלוזורוב)
בין השעות 17.30 — 20.00
ת.ד. 16259 • טל. 231546

ביתן
מכונים להשכלה

15 מיליון לחינוך ולבריאות

הנהלת מפעל הפיס דנה במאזנו של המפעל לשנת 1961/62 שהסתכם בהכנסה ברוטו ממכירת כרטיסים בסך 38,530,000 ל"י (לעומת פחות מ-24 מיליון לירות בשנה שלפני כן) הגידול התבטא ב-61%. ההוצאות לארגון, הנהלה ופרסום מסתכמים ב-1.27% לעומת 1.60% בשנה שלפני כן.

על סמך האומדן לשנה הקרובה, הוחלט להעמיד לצורך הקמת בתי-ספר מכל הסוגים באמצעות הרשויות המקומיות סך של 12 מיליון לירות, נוסף ל-2 רבע מיליון לירות של משרד החינוך. מלבד הסכום האחרון יוסיף משרד החינוך עוד סכום של 3 מיליון לירות בערך, לצרכי בניה אחרים ובעיקר להקמת בתי-ספר חקלאיים. אגף השכון נותן גם הוא את חלקו בסך 3 מיליון לירות להקמת כתות באזורי פיתוח.

לסכומים הנ"ל יוסיפו הרשויות המקומיות עצמן סכום של 5 מיליון לירות בערך. בסכום הנ"ל ייבנו אפוא, בשנה זו, בניית חינוך מכל הסוגים (פרט לחינוך גבוה) על סך של 25 מיליון לירות. נוסף לסכום הנ"ל של 12 מיליון לירות, שהועמד לצורך בנית בתי-ספר מכל הסוגים ע"י מפעל הפיס, יועמדו כספים לצורך הקמת 25 מרפאות (בעיקר באזורי הספר), לגמר בתי-חולים שהם בשלבי בנייה ועוד, — סה"כ של 2 וחצי מיליון לירות.

הנהלת מפעל הפיס מקוה אפוא, להוציא בשנה הקרובה סכום של 15 מיליון לירות בקירוב, למטרות הנזכרות לעיל.

שערותיך
נקי
OIL SHAMPOO

"RICINATED"
מרחיק קשקשים
עם לנוליון
מטפח ומיפה
שערך גיש

המפיצים היחידים חב' נורית בע"מ